Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

12 декември 2019 година*

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Изискване за осигуряване на ефективни правни средства за защита и условие за състезателност на производството — Решение на национална юрисдикция, с което се допуска изпълнение на съдебно решение, постановено от съд или правораздавателен орган на друга държава членка — Национално производство по допускане на жалба до разглеждане пред въззивна инстанция“

По дело C-433/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Korkein oikeus (Върховен съд, Финландия) с акт от 28 юни 2018 г., постъпил в Съда на 2 юли 2018 г., в рамките на производство по дело

ML

срещу

Aktiva Finants OÜ,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: J.-C. Bonichot, председател на състава, R. Silva de Lapuerta (докладчик), заместник-председател на Съда, M. Safjan, L. Bay Larsen и C. Toader, съдии,

генерален адвокат: M. Bobek,

секретар: C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 май 2019 г.,

като има предвид становищата, представени,

– за финландското правителство, от H. Leppo и J. Heliskoski, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от M. Heller и M. Huttunen, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 29 юли 2019 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: фински.

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 43, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между ML и Aktiva Finants OÜ по повод изпълнението на решение на естонски съд за осъждане на ML да заплати парична сума на това дружество.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Съображения 6 и 16—18 от Регламент № 44/2001 гласят:

„(6) С оглед постиг[а]не на целта за свободно движение на съдебни решения по граждански и търговски дела е необходимо и подходящо правилата, приложими по отношение на компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения, да се регламентират с правен акт на Общността, който е със задължителна сила и се прилага пряко.

[…]

(16) Взаимното доверие в упражняването на правосъдие в Общността оправдава съдебни решения, които са постановени в държава членка, да бъдат автоматично признавани без нуждата от някаква процедура, освен в случаите на оспорване.

(17) По силата на същия принцип на взаимно доверие трябва да бъде ефективна и бърза процедурата за превръщането на едно съдебно решение, което е постановено в една държава членка, в изпълняемо в друга. За тази цел декларацията, че едно съдебно решение е изпълняемо, трябва да бъде издавана на практика автоматично след изцяло формална проверка на представените документи, без съдът да има възможност да повдига по свой почин някое от основанията за неизпълняемост, които са установени по силата на настоящия регламент.

(18) При все това зачитането на правото на защита означава, че ответникът трябва да има възможност да обжалва в състезателна процедура декларацията за изпълняемост, ако той смята, че е налице някое от основанията за неизпълняемост. Трябва да е налице процедура по обжалване и по отношение на ищеца, когато искането му за декларация за изпълняемост е отхвърлено“.

4 Член 41 от този регламент гласи:

„Съдебното решение се обявява за изпълняемо веднага след завършване на формалностите по член 53, без да се прави преразглеждане по членове 34 и 35. Страната, по отношение на която се иска изпълнение, няма право през този етап от производството да прави изявления по молбата“.

5 Член 43, параграфи 1—3 от посочения регламент гласи:

„1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост може да се обжалва от всяка от страните.

2. Жалбата се внася пред съда, посочен в списъка в приложение III.

3. Жалбата се разглежда в съответствие с процесуалните правила за състезателните производства“.

6 Член 45 от същия регламент гласи следното:

„1. Съдът, пред който е подадена жалбата съгласно член 43 или член 44, отказва или отменя декларация за изпълняемост само на някое от основанията по членове 34 и 35. Той произнася решението си незабавно.

2. При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане на чуждестранно съдебно решение по същество“.

Финландското право

7 Съгласно член 5, параграф 1 от глава 25a от Oikeudenkäymiskaari (Кодекс на съдопроизводството) въззивният съд е длъжен да прецени дали да допусне до по-нататъшно разглеждане подадена до него жалба срещу решение на първоинстанционен съд.

8 Член 11, параграф 1 от глава 25a от Кодекса на съдопроизводството предвижда, че жалбата се допуска до по-нататъшно разглеждане, когато има основание за съмнения в правилността на изводите в акта на първоинстанционния съд, когато не може да се прецени дали изводите в акта на първоинстанционен съд са правилни, без жалбата да бъде допусната до по-нататъшно разглеждане, когато за целите на прилагането на закона по други подобни дела е важно жалбата по делото да бъде допусната до по-нататъшно разглеждане или когато е налице друга важна причина за допускането на жалбата.

9 Съгласно член 13 от глава 25a от този кодекс, преди да се произнесе по допускането на жалбата до по-нататъшно разглеждане, въззивният съд при необходимост указва на ответника по жалбата да представи писмен отговор.

10 Съгласно член 14, параграф 1 от глава 25a от посочения кодекс въззивният съд се произнася по допускането на жалбата без провеждане на съдебно заседание, след като вземе предвид акта на първоинстанционния съд, жалбата, становището на ответника по жалбата, когато е представено, а в съответните случаи — и другите материали по делото.

11 Съгласно член 18 от глава 25a от същия кодекс жалбата се допуска, ако поне един от тримата членове на съдебния състав гласува за допускането ѝ.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

12 С решение от 7 декември 2009 г. Harju Maakohus (Първоинстанционен съд Харю, Естония) осъжда ML, с местожителство в Хелзинки (Финландия), да заплати сумата от 14 838,50 естонски крони (EEK) (около 948 EUR) на естонско дружество, а именно Aktiva Finants.

13 По искане на Aktiva Finants и в приложение на Регламент № 44/2001 Helsingin käräjäoikeus (първоинстанционен съд Хелзинки, Финландия) допуска изпълнението във Финландия на решението, постановено на 7 декември 2009 г. срещу ML.

14 След като е уведомен за това, ML подава жалба за отмяна на това решение пред Helsingin hovioikeus (Апелативен съд Хелзинки, Финландия).

15 В жалбата си, подадена до Helsingin hovioikeus (Апелативен съд Хелзинки), ML най-напред изтъква, че решението на Harju Maakohus (Първоинстанционен съд Харю) от 7 декември 2009 г. е постановено в негово отсъствие. По-нататък, ML поддържа, че документът за образуване на производството не му е бил връчен нито своевременно, нито по такъв начин, че да има възможност да организира защитата си. Всъщност той твърди, че узнал за делото едва след като му било връчено определението на Helsingin käräjäoikeus (Първоинстанционен съд Хелзинки) за допускане на изпълнение на решението на Harju Maakohus (Първоинстанционен съд Харю). Освен това според ML последната юрисдикция не е компетентна да разгледа делото, с което е била сезирана, тъй като, считано от 26 ноември 2007 г., неговото местоживеене е във Финландия. ML основава възраженията си на членове 34 и 35 от Регламент № 44/2001.

16 Helsingin hovioikeus (Апелативен съд Хелзинки) не допуска жалбата на ML до по-нататъшно разглеждане, съгласно член 5, параграф 1 от глава 25a от Кодекса на съдопроизводството, което слага край на делото по нея. По този начин е потвърдено решението на Helsingin käräjäoikeus (първоинстанционен съд Хелзинки).

17 ML подава частна жалба срещу определението на Helsingin hovioikeus (Апелативен съд Хелзинки) до запитващата юрисдикция, Korkein oikeus (Върховен съд, Финландия), която я допуска до разглеждане на 24 януари 2017 г. В жалбата си пред Korkein oikeus (Върховен съд) ML иска от последния да отмени това определение, да допусне по-нататъшно разглеждане на делото и да върне същото пред Helsingin hovioikeus (Апелативен съд Хелзинки) за разглеждане на въззивната му жалба.

18 В този контекст запитващата юрисдикция иска да установи дали е съвместимо с Регламент № 44/2001, и по-специално с член 43, параграфи 1 и 3 от него, производство по допускане на по-нататъшно разглеждане на жалба, като предвиденото в разглежданото в главното производство национално законодателство, когато това производство се отнася до жалба срещу решение на първоинстанционна юрисдикция относно признаването и изпълнението на решение по граждански и търговски дела.

19 От една страна, запитващата юрисдикция отбелязва, че съгласно посоченото национално законодателство по всички дела производството по обжалване преминава през две фази. В първата фаза се разглеждат предпоставките за допускане на по-нататъшно разглеждане на жалбата, предвидени в националното право. По време на втората фаза, ако бъде допусната жалбата, се пристъпва към цялостното ѝ разглеждане. Ако обаче не се допусне разглеждане на жалбата, решението на първата инстанция става окончателно, освен ако не бъде отменено след обжалване.

20 От друга страна, запитващата юрисдикция иска да установи дали е изпълнено изискването за провеждане на състезателно производство, закрепено в член 43, параграф 3 от Регламент № 44/2001, доколкото съгласно националното право решението за допускане на по-нататъшно разглеждане на жалбата може да се вземе и без преди това да е дадена възможност на страната, срещу която се иска изпълнението, в случая ML, да представи становище.

21 При тези условия Korkein oikeus (Върховен съд) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Съвместимо ли е производството по допускане на жалбите до по-нататъшно разглеждане, предвидено в рамките на националната система на способите за обжалване, с изискването за осигуряване на всяка от страните на ефективни правни средства за защита, гарантирани от член 43, параграф 1 от Регламент № 44/2001, когато се обжалва акт на първоинстанционен съд относно признаването и изпълнението на съдебно решение съгласно Регламент № 44/2001?

2) Изпълнени ли са в производството по допускане на жалбите до по-нататъшно разглеждане условията за състезателност на производството по смисъла на член 43, параграф 3 от Регламент № 44/2001, когато ответникът по жалбата не се изслушва преди произнасянето по допускането ѝ? Изпълнени ли са тези условия, ако ответникът по жалбата се изслушва преди произнасянето по нейното допускане до по-нататъшно разглеждане?

3) Има ли значение за тълкуването обстоятелството, че жалба може да подаде не само страната, която иска изпълнение и чиято молба е била отхвърлена, но и страната, спрямо която се иска изпълнение, когато молбата е била уважена?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

22 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 43, параграф 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска производство по допускане на жалбите до по-нататъшно разглеждане, при което, от една страна, въззивният съд се произнася по допускането на обжалването въз основа на решението на първоинстанционния съд, на жалбата, с която е сезиран, на евентуалното становище на ответната страна и ако е необходимо, въз основа на други материали по делото, а от друга страна, по-нататъшното разглеждане на жалбата се допуска по-специално ако има съмнения относно правилността на разглежданото решение, ако не е възможно да се прецени правилността на това решение без по-нататъшното разглеждане на жалбата или ако е налице друга важна причина за допускане на жалбата.

23 В самото начало следва да се отбележи, че както следва от съображения 16 и 17 от Регламент № 44/2001, приложим ratione temporis към делото по главното производство, предвиденият в него режим на признаване и изпълнение се основава на взаимното доверие в упражняването на правосъдие в рамките на Европейския съюз. Това доверие налага съдебните решения, постановени в дадена държава членка, не само да бъдат автоматично признавани в друга държава членка, но и производството, по което се обявяват за изпълняеми в последната държава, да бъде ефективно и бързо. В това производство трябва да се направи само формална проверка на необходимите документи, като допускането на изпълнението на съдебно решение трябва да става почти автоматично (вж. в този смисъл решение от 13 октомври 2011 г., Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, т. 27 и 28).

24 Ето защо съгласно член 41 от посоченият регламент съдебното решение се обявява за изпълняемо веднага след приключване на формалностите по член 53, без да се разглеждат основанията за отказ на изпълнението, предвидени в членове 34 и 35 от този регламент.

25 Всъщност, както следва от практиката на Съда, този регламент има за цел да осигури свободното движение на съдебни решения от държавите членки по граждански и търговски дела чрез облекчаване на формалностите с оглед на бързо и опростено признаване и изпълнение.

26 Постигането на тази цел обаче не може да бъде за сметка на каквото и да било отслабване на правото на защита (решение от 14 декември 2006 г., ASML, C-283/05, EU:C:2006:787, т. 24). В това отношение Съдът припомня, че всички разпоредби на Регламент № 44/2001 изразяват намерението в рамките на неговите цели да се гарантира, че производствата, водещи до постановяването на съдебни решения, протичат при зачитане на правото на защита (решение от 15 март 2012 г., G, C-292/10, EU:C:2012:142, т. 47).

27 Така, за да гарантира правото на защита, член 43, параграф 1 от Регламент № 44/2001, във връзка със съображение 18 от този регламент, признава на всяка от страните правото да обжалва решението по молбата за допускане на изпълнение било когато ответникът счита, че е налице някое от основанията за отказ на изпълнението, или, обратно, когато на молителя е отказано изпълнение.

28 Трябва обаче да се посочи, че Регламент № 44/2001 не предвижда нито естеството, нито конкретните правила на производството за обжалване на това решение.

29 В това отношение съгласно постоянната практика на Съда, при липса на правна уредба на Съюза в тази област, в съответствие с принципа на процесуалната автономия всяка държава членка трябва да уреди процесуалните правила, предназначени да гарантират защитата на правата, които субектите на правото черпят от правото на Съюза. Тези процесуални правила обаче не трябва да са по-неблагоприятни от правилата, които уреждат подобни производства за защита на правата, произтичащи от вътрешния правен ред (принцип на равностойност), и не трябва да правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правото на Съюз (принцип на ефективност) (решение от 13 декември 2017 г., El Hassani, C-403/16, EU:C:2017:960, т. 26).

30 От една страна, принципът на равностойност изисква всички правила относно исковете или жалбите да се прилагат еднакво за исковете или жалбите, основани на нарушение на правото на Съюза, и за сходни искове или жалби, основани на нарушение на вътрешното право (решение от 4 октомври 2018 г., Кантарев, C-571/16, EU:C:2018:807, т. 124 и цитираната съдебна практика).

31 В случая следва да се отбележи, че Съдът не разполага с никакви данни, които да поставят под съмнение съответствието на разглежданите в главното производство процесуални правила с този принцип. Напротив, от данните в представената на Съда преписка е видно, че националната норма, която изисква жалбата срещу решение на първоинстанционен съд да бъде допусната за по-нататъшно разглеждане от въззивния съд, е с общо приложение и не се отнася само до жалбите срещу решения по молба за допускане на изпълнение в приложение на Регламент № 44/2001.

32 От друга страна, по отношение на принципа на ефективност следва да се припомни, че съгласно практиката на Съда всеки случай, в който се поставя въпросът дали дадена национална процесуална разпоредба прави невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, които правният ред на Съюза предоставя на частноправните субекти, трябва да се анализира, като се държи сметка за мястото на тази разпоредба в цялото производство, за неговото развитие и за неговите особености пред различните национални инстанции. В това отношение при необходимост следва да се вземат под внимание принципите, които стоят в основата на националната правораздавателна система, като гарантирането на правото на защита, принципа на правната сигурност и правилното протичане на производството (решение от 11 септември 2019 г., Călin, C-676/17, EU:C:2019:700, т. 42).

33 В конкретния случай от акта за преюдициално запитване следва, че по силата на член 11, параграф 1 от глава 25а от Кодекса на съдопроизводството по-нататъшно разглеждане на жалбата се допуска по-специално ако има съмнения относно правилността на разглежданото решение, ако не е възможно да се прецени правилността на това решение без по-нататъшното разглеждане на жалбата, ако същото е от значение за целите на прилагането на закона по други подобни дела или ако е налице друга важна причина за допускането на жалбата.

34 Както обаче отбелязва генералният адвокат в точка 51 от своето заключение, по естеството си предвидените във финландското законодателство основания за допускане на жалба до по-нататъшно разглеждане позволяват да се вземат предвид основанията за отказ на изпълнение на съответното решение, предвидени в членове 34 и 35 от Регламент № 44/2001, с оглед на които член 45 от същия регламент позволява на съда, сезиран с жалба по член 43, да откаже да допусне или да отмени допуснато изпълнение.

35 Ето защо не се установява разглежданата в главното производство национална правна уредба да може да направи практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правния ред на Съюза.

36 Все пак трябва да се отбележи, че правото на достъп до съд включва не само възможността да се сезира национален съд, но и гаранцията, че този съд е компетентен да разгледа всички фактически и правни въпроси, които са от значение за отнесения до него спор (в този смисъл решение от 6 ноември 2012 г., Otis и др., C-199/11, EU:C:2012:684, т. 49).

37 В това отношение от представената на Съда преписка е видно, че съгласно финландското законодателство обжалването пред въззивния съд преминава през две фази. В първата фаза въззивният съд се произнася по допускането на жалбата без провеждане на съдебно заседание въз основа на акта на първоинстанционния съд, на жалбата, на становището на ответната страна по жалбата, когато такова е представено, а при необходимост — и с оглед на другите материали по делото. Жалбата се допуска, ако за това гласува поне един от тримата членове на съдебния състав. Във всички случаи жалбата се допуска, ако е установено някое от предвидените в член 11, параграф 1 от глава 25а от Кодекса на съдопроизводството основания. По време на втората фаза, ако обжалването бъде допуснато, въззивният съд пристъпва към цялостно разглеждане на жалбата.

38 При това положение въззивният съд може още на етапа на допускането на жалбата до по-нататъшно разглеждане да провери дали в контекста на обжалване по реда на член 43 от Регламент № 44/2001 основанията за неизпълняемост по членове 34 и 35 от този регламент изискват задълбочено разглеждане на акта на първоинстанционния съд по молбата за допускане на изпълнение.

39 С оглед на всички гореизложени съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 43, параграф 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че не се противопоставя на производство по допускане на жалбите до по-нататъшно разглеждане, при което, от една страна, въззивният съд се произнася по допускането на обжалването въз основа на решението на първоинстанционния съд, на жалбата, с която е сезиран, на евентуалното становище на ответната страна и ако е необходимо, въз основа на други материали по делото, а от друга страна, по-нататъшното разглеждане на жалбата се допуска по-специално ако има съмнения относно правилността на разглежданото решение, ако не е възможно да се прецени правилността на това решение без по-нататъшното разглеждане на жалбата или ако е налице друга важна причина за допускане на жалбата.

По втория въпрос

40 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 43, параграф 3 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска производство по разглеждане на жалба срещу решение по молба за допускане на изпълнение, което производство не изисква предварително изслушване на ответната страна, когато постановеното решение е благоприятно за нея.

41 Съгласно член 43, параграф 3 от Регламент № 44/2001, във връзка със съображение 18 от същия регламент, при спазване на правото на защита жалбата срещу решението по молбата за допускане на изпълнение се разглежда в съответствие с процесуалните правила за състезателните производства.

42 В случая, както е видно от акта за преюдициално запитване, съгласно член 13 от глава 25a от Кодекса на съдопроизводството, ако счете за необходимо, Helsingin hovioikeus (Апелативен съд Хелзинки) трябва да покани ответника да отговори писмено на жалбата, преди да се произнесе по допускането на по-нататъшното ѝ разглеждане. От това следва, че решението по допускане на жалбата може да се вземе, без да се даде възможност на ответната страна да представи становище.

43 От материалите по делото, с които разполага Съдът, обаче е видно, че в рамките на първата фаза от производството, предвидено в член 5, параграф 1 от глава 25a от Кодекса на съдопроизводството, която се отнася до допускането на жалбите до по-нататъшно разглеждане, въззивният съд не може да приеме неблагоприятно за ответника решение, без да го изслуша. Всъщност, от една страна, ако жалбата е подадена срещу решение за допускане на изпълнение, отказът на въззивния съд да допусне жалбата до по-нататъшно разглеждане, не може да има неблагоприятни последици за страната, която се ползва от това решение, а именно страната, в полза на която е допуснато изпълнението. От друга страна, ако жалбата е подадена срещу решение, с което се отхвърля молба за допускане на изпълнение, отказът на въззивния съд да допусне жалбата до по-нататъшно разглеждане, също не може да засегне страната, която се ползва от това решение, а именно страната, срещу която се иска изпълнението.

44 Ето защо, както отбелязва и генералният адвокат в точки 76 и 82 от своето заключение, във фазата на допускане на жалбата до по-нататъшно разглеждане въззивният съд не може да приеме решение, което е неблагоприятно за ответната страна или я уврежда, така че обстоятелството, че тази страна не е била поканена да представи становище, не засяга правото ѝ на състезателно производство. Освен това тази страна задължително се поканва да изрази становището си по време на фазата на цялостно разглеждане на жалбата, което осигурява спазването на принципа на състезателност на етапа, на който въззивният съд може да постанови решение във вреда на ответника.

45 С оглед на всички гореизложени съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 43, параграф 3 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска производство по разглеждане на жалба срещу решение по молба за допускане на изпълнение, което производство не изисква предварително изслушване на ответната страна, когато постановеното решение е благоприятно за нея.

По третия въпрос

46 С третия си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установят евентуалните последици, произтичащи от обстоятелството, че жалбата може да бъде подадена не само от страната, която е поискала изпълнение, но и от страната, срещу която се иска изпълнението.

47 В това отношение, при все че несъмнено преюдициалните въпросите относно правото на Съюза се ползват с презумпция за релевантност, следва да се подчертае, че съгласно постоянната съдебна практика основанието за отправяне на преюдициално запитване е не формулирането на консултативни становища по общи или хипотетични въпроси, а необходимостта от отговор за ефективното решаване на даден правен спор (решение от 10 декември 2018 г., Wightman и др., C-621/18, EU:C:2018:999, т. 28).

48 В конкретния случай обаче запитващата юрисдикция не уточнява причините, поради които е отправила настоящия въпрос. Тя не уточнява и връзката на този въпрос с делото по главното производство, нито причините, поради които отговорът на Съда е необходим за решаването на висящия пред нея спор.

49 Поради това следва да се констатира, че третият въпрос е недопустим.

По съдебните разноски

50 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) **Член 43, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че не се противопоставя на производство по допускане на жалбите до по-нататъшно разглеждане, при което, от една страна, въззивният съд се произнася по допускането на обжалването въз основа на решението на първоинстанционния съд, на жалбата, с която е сезиран, на евентуалното становище на ответната страна и ако е необходимо, въз основа на други материали по делото, а от друга страна, по-нататъшното разглеждане на жалбата се допуска по-специално ако има съмнения относно правилността на разглежданото решение, ако не е възможно да се прецени правилността на това решение без по-нататъшното разглеждане на жалбата или ако е налице друга важна причина за допускане на жалбата.**

2) **Член 43, параграф 3 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска производство по разглеждане на жалба срещу решение по молба за допускане на изпълнение, което производство не изисква предварително изслушване на ответната страна, когато постановеното решение е благоприятно за нея.**

Подписи